

طب قانونی

۱۴

در روزهای اول زندگی بچه در بیرون رحم ممکن است پس از تخلیه مامیره از ۲۵۰ گرم بیشتر کسر وزن پیدا کند.

و وقتی هم بچه تازه بدنیا آمده بعد از چند روز بمیرد بسبب تبخیر ترشحات یک قسمت از وزن خود را که ممکن است از ۴۰۰ گرم تجاوز هدر دهد.

ثانیاً - **طول** - طول بچه تازه بدنیا آمده متوسطاً ۵۰ سانتیمتر است یعنی ۴۶ تا ۵۴ سانتیمتر - برای اندازه گرفتن بدن بچه را میخوابانند روی میزی با پاهای کاملاً خوابانده - از رأس جمجمه تا کف پا اندازه میگیرند.

ثالثاً - **بزرگی سر** - اندازه اقطار سر یازده در ۹ سانتیمتر است و ۱۱ تا ۱۱/۱ قطر از قاعده تا پیشانی است و ۹ تا ۹/۵ از قحفی تا قحف دیگر است - این اندازه ها ممکن است با تناسب زیادی تغییر کنند - یاپس از تشکیل طبیعی سر یابسبب مواقع مخصوصه زائیمان - بالاخص پیدا شدن اورام خونابه دار.

رابعاً - **مبدل شدن غضروف با استخوان** - یک نقطه استخوانی شدن در غضروف انتهایی تحتانی استخوان ران است که پس از آخرین پانزده آبستنی صورت میگیرد - برای آن زانو ها را روی ران خم نموده و مفصل زانو را باز میکنند - بعد غضروف را به بریدگیهای نازک عمود بر محور استخوان را تقسیم میکنند - در یک لحظه چاقو برمیخورد بیک استخوانی بطول پنج میلیمتر که بمثل عدس دو سطحش برجسته اند در یک نیش تازه حدود آن استخوان برنگ قرمز تندبست و در جنازه عفونت یافته برخلاف رنگ آن سفید است.

خامساً - **تیغه بندی جای دندانهای فك اسفل** - باستثنای مواقع نادره فك اسفل در وسط جای ۸ دندان کاملاً تیغه بندی شده اند - بعد ها بتدریج جای سایر دندانها درست میشوند - برای اثبات آنچه گفته شد باید باچاقو شکافداد و معاینه کرد.

ب - **علائم ضمیمه حد کمال** - علائم ضمیمه حد کمال بچه عبارتند از اندود چربی عمومی و کرک نرم پوست بدن و سرکشیدن ناخنها از جای ناخن و وجود مامیره در قسمت تحتانی معاء غلاظ و بودن بیضه در پوست (ضفن) اتصال بند ناف بنصف بدن پاکمی پائین تر - جفت هنگام کمال بچه بیضی شکل است - طولش از ۱۶ تا ۲۰ سانتیمتر و عرضش از ۱۴ تا ۱۶ است کلفتیش سه سانتیمتر و وزنش بین ۵۰۰ و ۷۵۰ گرم است.

طب قانونی

ح - ادله که بچه تازه بدلیا آمده ماندنی است - مسئله قابلیت بقای یک بچه بندرت در موقع بچه کشی بحث میشود چون موضوع بچه کشی در وقتی است که قاتلی بچه تازه دنیا آمده را کشته باشد اعم از اینکه قابل زندگی بوده یا نبوده.

این سؤال غالباً در مواقع ارث و هبه مورد دارد اگرچه طفل تازه از رحم مادر بیرون آمده علانمی از قبیل ورور (جیق زدن) و یا حرکات دست و پا نشان میدهد معهدا ممکن است زنده نباشد.

شرائط قابل زنده بودن (ماندنی) بچه چهار چیز است

۱ - هر گاه اعضاء بچه بطور کافی نمو کرده به ۳۰ سانتیمتر قد و یک کیلو وزن رسیده و اندود چربی روی پوست و دسامات ناقصه در روده و مامیره تقریباً در تمام معاء غلاظ و آثار ناخن در انتهای جای ناخن داشته باشد اینها علائم رشد جنین به ۶ تا ۷ ماهگی است که مرحله قابل زنده بودن جنین گفته میشود که نباید با مرحله جنین رسیده که حد ۹ ماهگی است اشتباه کرد.

۲ - نیروی عملی کافی باشد از قبیل عمل تنفس کامل و جیق و حرکات عمومی شدید.

۳ - هیچ نوع ناخوشی خطیر هنگام تولد نداشته باشد.

۴ - هیچگونه نقص و عیب تشکیلاتی ناسازگار با حیات نشان ندهد - که با وسائل مسلمه بتوان معالجه نمود مثل بی مغزی.

برخلاف یک بچه که سوراخ مجرای بول و یاسوراخ مقعد ندارد و یاسایر عیب و نقص خلقتهایی که قابل عمل و علاجند دارا باشد باید آنرا قابل زندگی دانست - حتی اگر عمل جراحی هم باعث مرگ آن بشود قابلیت حیات تا حدی مربوط و مطیع ترقیات علم علاج است.

ادله زنده بودن بچه پس از تولد

الف - حالت ریه ها - اول حجم - اگر ریه ها نفس نکشیده اند حجمشان کم و یک قسمت صندوقه سینه را فرا میگیرند اگر بچه نفس کشیده سینه محلب و صدا دار و شکم برجسته است - ریه ها حجیمند و صندوقه سینه را پر میکنند و قسمتی از قلب را میپوشانند و حجاب حاجز را پائین میبرند.

دوم - رنگ - قبل از حرکات تنفسی ریه ها بیشتر اوقات رنگ تیره دارند در صورتیکه بعد رنگشان گل سرخی میشود یا یکمده زیاد با کم لکه های مرمری رنگ.

سوم - مقاومت - ریه های نفس نکشیده یک صلابت ثابت و گوشتی دارند و آنهاست که نفس کشیده اند یک صلابت ارتجاعی و اسفنجی دارند - وزیر انگشت قرچ و قرچ صدا میکنند - نسجشان حفره دار و سطحشان پوشیده از حبابهای کوچک پر از هوا و با ذره بین قابل دیدند و بعد از بریدن خون سرخ تندی خارج میکنند.

چهارم اوزان - ریه های نفس نکشیده سبکتر از آنبند در صورتیکه ریه های

طب قانونی

نفس کشیده در سطح آب شناورند - این علامت که مهم تر از همه علائم است برای تعیین میزان فشار آب بکار میرود.

میزان المیاه ریوی (متود جالینوس) آزمایش اینکه ریه نفس کشیده یا خیر - در حالت اول ریه سبکتر از آب است و در آن شنا میکند در حالت دوم سنگین تر از آب است و به ته آن فرو میرود.

اول ریه روی آب میایستد - اینکار بسبب اجرامیگردد اولاً نفس کشیده شده در این حالت نه فقط تمام ریه روی آب میماند بلکه اگر آنرا قطعه قطعه هم بکنند هر تکه آن نیز روی آب میایستد - بعلاوه هر یک از این تیکه ها فشرده شده در زیر آب بین انگشتان حبابهای ریز و فراوان بسطح آب بالا میدهند.

ثانیاً ریه هنگام عفونت یافتن محتوی گاز های مختلفه میشود - در این حالت زیر غشاء جنب و در نسج ریوی حبابهای گازداریکه حجیم تر از حبابهای سابق الذکرند یافت میشود - پس از امتحان معلوم میگردد که این حبابها محتوی هوا نیستند بلکه دارای اسید سوافوریدریک و سایر گازهای عفنه میباشد قطعات ریه که در زیر آب فشرده گردیده این گاز ها را بیرون میدهند و بعد به ته ظرف می افتند اگر با وجود ترکیدن این حبابها باز ریه روی آب بایستد دلالت دارد بر اینکه با وجود آن گازهای عفنه (بواسطه تنفس) هوا نیز در آن وجود دارد.

ثالثاً تنفس مصنوعی برای جا ندادن بچه - در این حالت هوا بالتساوی در تمام قسمتهای ریه داخل نمیشود - بعضی تیکه های ریه دارای هوا و باد گردیده اند و بعضی ها در سطح آب نمی مانند - بعلاوه ریه بی خون است در حالیکه ریه نفس کشیده محتوی خون میباشد - زوی آب ماندن ریه ها بجز از آن دو مورد غیر طبیعی (عفونت و تنفس مصنوعی) همان ثابت میکند که بچه نفس کشیده و در بیرون رحم زنده بوده - بعضی مواقع شرح داده شده که ریه های نفس نکشیده در روی آب شنا کرده اند - آنمواقع عبارتند از یخ بستن ریه ها و یا توقفشان اندک زمانی در الکل - این سببها را سهولت میتوان تشخیص داد بعضی از قسمتهای ریه نفس کشیده در آب شنا نمیکنند - آنها عبارتند از قسمتهائی که محل نزف الدم بوده اند.

توقف ممتد ریه در الکل و عفونت کهنه آن مانعند که ریه نفس کشیده شناور باشد .

دوم - ریه روی آب نمی ایستد - بچه نفس نکشیده ولی دلیل هم نمیشود بر اینکه بچه زنده نبوده

سوم - شرح و توضیح نتایج حاصله - اغلب شرح و تفصیل بسیار ساده است اگر ریه ها محتوی هوا باشند طفل نفس کشیده و اگر دارای هوا نباشند معلوم میگردد حرکات تنفسی اجرا نشده

گاهی بعضی سببها موجب اشتباه و گمراهی میشوند (از قبیل شروع بعفونت) - اگر طفلی کشته شده است میتوان جراحاتی در جسدش یافت که در آنها خون منجمد شده

طب قانونی

موجود و که دلالت میکند بر آنکه آن جراحات در زمان حیاتش وارد آمده - اگر هیچ زخمی دیده نشود با علائم زیر میتوان اثبات نمود که طفل زنده است ولو در ریه‌ها هیچ اثری از تنفس نباشد

۱- تنفس در روی رحم - ممکن است اتفاق افتد که بچه پس از عملیات زائمانی یا ققط پس از دخول انگشتان و پاره کردن غلافهای هوای داخلشده در رحم را نفس نکشد در موقع تشریح که پس از زائمان عمل میشود - دکترعامل باید از یاد گارها کمک طلبد و اشخاصیکه در هنگام زائمان حضور داشتند استنطاق کند - همینطور یادداشت شده که بچه توانسته است شاق کند نه هوارا بلکه قبل از پاره کردن غلافها گازهای داخلی رحم را اینمورد هم استثنائی نیست .

۲ - تنفس آثاری در ریه‌ها نگذارده - اتفاق افتاده که در تشریح بچه‌هائی که چند ساعت زنده بوده‌اند هوا در ریه‌هایشان یافت نشده در حالیکه هم نفس کشیده‌اند و هم جیق زده‌اند - اینحالت در مواردی است که بچه شش‌ماه و نیمه و یا هفتماهه بوده و چهار تنفس بعد کمال نمو نیافته که قابل باشند عمل نظم خودشانرا بجا آورند .

۳ - زنده بودن بدون عمل تنفس - در بعضی بچه‌هائی که سر و عنقه بدنیا آمده و ریتین آنها کار نمیکند و اعمال تنفسشان راه نیمازند مگر بتوسط قابله پس از یکسلسله عملیاتی غالباً طولانی - اغلب چندساعت تنفس بواسطه مسدود شدن حفره‌های بینی از مخاط یا یک تیکه غشاء نیشمه جنین و غیره دچار عسرت وسیع عمل است - طفلی که هنوز بند نافش را نبریده باشند تا چندی میتواند محرومیت از هوا را تحمل نماید .

ب - عکس برداری از ریه - مسیو بوردیس Bordis ثابت کرده که ریه‌های طفل نفس نکشیده مانع عبور نور رونتجن Roentgen اند در حالیکه بعکس آن نور از ریه‌های نفس کشیده عبور میکند - این امتحان هنوز داخل در عملیات پزشکی قانونی نگردیده .

ح - اثبات حیات جنین در بیرون رحم غیر از راه تنفس - ۱ - وجود هوا در لوله هاضمه ثابت میکند که بچه زنده بوده است ولو اینکه نفس نکشیده باشد - ولو هاضمه هم محتوی گازی قبل از تولد نبوده باشد این علامت هیچ ذیقدر نیست در صورتیکه جسد بچه شروع بعفونت کرده باشد .

۲ - امتحان گوش متوسط نشانمیدهد که اگر بچه بدنیا تازه آمده نفس نکشیده باشد - صندوق پرده گوش محتوی یک عصیر مخاطی تیره رنگی است اگر نفس کشیده باشد آن عصیر از حفره رفته و جای آنرا هوا گرفته این تفتیش بسیار دقیق و قابل توجه است چون بعقیده بعضی دکترها آن عصیر بکلی از بین نمیرود مگر پس از ۲۴ ساعت .

۳ - رسوب - اسید اوریک در کلیه‌ها که در آنجا خطوط رنگین قرمز یا زرد و نارنجی ایجاد و با چشم دیده میشوند وجود ندارد مگر اقلاً پس از یکروز زنده گانی .
تعیین سبب مرگ بچه - اول - مرگ طبیعی بچه - مرگ طبیعی بچه یا قبل از تولد و یا حین بدنیا آمدن و یا پس از تولد آن است .

طب قانونی

۱ - مرگ قبل از تولد - این مرگ عموماً ۲ تا ۸ روزی قبل از زایمان بچه رخ میدهد - آنوقت علاوه بر علائمی که ثابت میکند نفس نکشیده و زنده نبوده یک تغییراتی بآن رخ میدهد که نتیجه خیس خوردن هستند که اختلاف دارند با تغییرات حاصله از عفونت و فساد از قبیل قرمزی پوست و یا رنگ خاکستری آن - نسج سلولی متورم و آلوده از ترشح قرمز رنگی و طبقه اعلاهی جلد تکه تکه برنگ قرمز کنده میشود - بند ناف معبر ترشح میشود استخوانهای سه پهلوی یکدیگر قابل حرکت اند و قسمتهای نرم بدن از قبیل دماغ و احشاء و سر استخوانها هیچ متعفن نیستند.

استثنائاً بچه عفونت پیدا میکند و قتیکه کیسه جنین از پیش باز باشد و هوا در آن داخل گشته باشد آنوقت بچه متعفن و سبز رنگ بدنیا میآید.

۲ - مرگ بچه هنگام تولد - مرگ بچه در این هنگام نتیجه قطع دوران دم جفت است بواسطه انقباض شدید و کنده شدن جفت و سقوط ناف - در آنوقت حرکت تنفسی پیشینه وجود دارد *Prématuré* ریه ها خالی از هوا هستند ولی زیاد محققن و دارای خونمرد گیهای در تحت غلاف خود است - و نیز باعث مرگ بچه یک فشاریست بر سر که شکستگی استخوان موجد میگردد (در مبحث مرگ شدید ذکر خواهد شد) بایک نرف الدم سمایه در قاعده جمجمه یا در تحدب دماغ - گاهی جراحات بین جمجمه وجود ندارد حتی وقتی هم که یکورم بزرگ خونی در جلد سر یافت میشود.

۳ - مرگ بعد از زایمان - سببهای عادی آنهایی هستند که بچه را از حیات محروم ساخته اند و نیز اتفاق میافتد که طفلی قابل زنده بودن بدنیا میآید ولی بواسطه قصور در مواظبتهای لازمه و یا بواسطه نرف الدم نافی و یا شکستن استخوان سر و یا قبل از موعد بدنیا آمدن میمیرد - بسیار نادر است که این قبیل مرگها طبیعی باشند - اکثراً نتیجه اعمال خلافی و جنائی میباشند.

مرگ شدید غیر طبیعی

بر حسب صورت حساب (استاتیستیک) تاردیو سببهای مرگ طفل تازه بدنیا آمده بقرار ذیلند.

خفگی بواسطه منع ورود هوا در ریه ۲۸۱ *Suffocation*

غوطه ور شدن در چاه مبال ۷۲ (ایران) *Immersion dans les fosses d'aisane*

شکستن استخوان سر ۷۰ -

خفه شدن با دست یا رشته ۶۰ *Strangulation*

خفه شدن در آب ۳۱ *Immersion* (در ایران بواسطه حوض در خانه ها بخصوص داشتن پاشویه این طریق خفگی بسیار رخ میدهد).

عدم مواظبت در خوراک و بلع ۲۳ *Par suffocatio*

طب قانونی

جراحات وارده ۸

سوختن ۸ (از بدو معمول سواری در طیاره سوختن زیاده از ۸ مرتبه

رخ میدهد) .

نزف الدم ناف ۶

مسمویت ۲

۱ - خفگی (خفقان) - بچه تازه بدنیا آمده در مقابل بند آمدن نفس مدت طولانی

مقاومت میکند - در تشریح جنازه بچه خفه شده خونمرد گیها تحت غشاء جنب و نفخ ریوی Emphyseme که در خفگی عادی هستند دیده میشوند (مراجعه به مبحث خفقان شود) اما این علائم هنگام خفقان عمومی اجازه نمیدهند که از بچه کشی دانسته شوند - اگر علائم مخصوصه هر نوع بند آوردن نفس که ذیلاً ذکر میشوند آشکار نباشند.

اولاً گذاشتن دست جلوی دهان و بینی است - خراشهای آثار ناخن و خونمردگی

و جای انگشتان دیده میشوند زیرا مدت فشار میبایستی طولانی باشد - (تقریباً از سه تا هفت دقیقه) - بعلاوه سطح جلد بچه چون بواسطه مواد چربی که دارد است لغزنده میباشد - دست مجبور است تکیه گاه ثابتی با ناخنهای خود داشته باشد تا لغزندگی پیدا نکند - علائم خراشهای از ناخن همانها هستند که در مبحث خفقان ذکر کردیم.